

## Λόγοι Αθωνιτών πατέρων: Λόγος περί Οσιακού τέλους

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)



40. Πρώην εγγονός του αείμνηστου ησυχαστού Χαρίτωνος υπήρξε και ο Χαρίτων μοναχός, ο Καυσοκαλυβίτης.

Ακολούθησε τα ευλογημένα ίχνη του παππού του και επιδόθηκε στην άθληση και τα κατορθώματα της ασκήσεως, νέος όταν ήταν ακόμη.

Πολλές φορές έπεφτε σε έκσταση ενώ έτρωγε.

Αδιάκοπη νύψη και αδιάλειπτος προσευχή ήταν η ζωή του.

Και ο θάνατος του οσιακός και αυτός.

Έπεσε κατάκοιτος στο κρεβάτι και στα τελευταία του έβλεπε ουράνια οπτασία.

Πάτερ Αθανάσιε, έλεγε στον παραδελφό του, κοίταξε.

Που βρέθηκαν τόσο μικρά ολόλευκα παιδάκια;

Ω, τι ωραία, κοίτα. Κρατούν λουλούδια στα χεράκια τους.

Σε ευχαριστώ Θεέ μου, που με αξίωσες να δω τους αγγέλους σου.

41. Ο Λαυριώτης γέρων Θεόφιλος φρόντισε για τα μνημόσυνά του και είχε δώσει

χρήματα για τα επιμνημόσυνα έξοδα. Προ του θανάτου του μοίρασε όλα τα προσωπικά του είδη στους αδελφούς και πατέρας.

42. Ένας καλός και ενάρετος ιερομόναχος της ιεράς μονής του αγίου Παύλου, απεβίωσε, βρισκόμενος έξω την Μονής σε ένα βραχάκι καθισμένος και ευλογών με το δεξί του χέρι.

43. «Χριστέ μου, το μέγα Σου έλεος»

Αυτοί ήταν οι τελευταίοι λόγιοι του γέροντος Αββακούμ του ανυπόδητου, με τους οποίους λόγους και κοιμήθη με ειρήνη.

44. Ένας μοναχός ρώτησε ένα άλλο γέροντα, ηλικίας άνω των 100 χρονών.

Τώρα που θα φύγεις από τον πρόσκαιρο αυτό κόσμο τι αισθάνεσαι;

Αισθάνομαι τόσο χαρούμενος και ειρηνικός σαν να πηγαίνω σε γάμο είπε.

45. Ένας μοναχός κοιμήθη επικαλούμενος τις τελευταίες στιγμές του βίου του το Πανάγιο Πνεύμα, λέγων το Πνεύμα το Αγιον. Το Πνεύμα το Αγιον. Το Πνεύμα το Αγιον. Το είπε τρεις φορές και ξεψύχησε.

46. Οσιακή η ζωή, οσιακό και το τέλος του ερημίτου Φιλάρετου φίλου της αρετής και της ερήμου.

Λίγο πριν κοιμήθη, κάλεσε δυο αδελφούς των Δανιηλαίων, Δανιήλ και Ακάκιο και αφού τους είπε πολλά περί της νοεράς προσευχης και την μοναχικής πολιτείας, κατόπιν σηκώθηκε όρθιος και παρακάλεσε να του ψάλουν τον εθνικό ύμνο του Άθωνος, δηλαδή το «Άξιον εστίν».

Στάθηκε προσοχή και άκουσε ευφραινόμενος και με δάκρυα ως συνήθως.

Μετα τους αγκάλιασε τους ησπάσθη με το εν Χριστώ ασπασμό και τους είπε.

Αδέλφια μου, αγγελούδια της Παναγίας, δεν πρόκειται να σας ξαναδώ με τα μάτια του σώματος μου, γιατί με κάλεσε ο Κύριος, με την πρεσβεία της Παναγίας και των αγιορειτών Πατέρων, να με πάρει στα ουράνια θεία Σκηνώματα.

Την άλλη μέρα που τον επισκέφτηκαν να τον δουν και να λάβουν την ευχή του, είχε σχηματιστεί μόνος του με σταυρωμένα τα χέρια; Πάνω στο ξύλινο κρεβατάκι του με τα μάτια κλειστά, σαν να κοιμάται τον φυσικό ύπνο.

47. Όταν ο ενάρετος και ο υπαίθριος ασκητής Πέτρος προαισθάνθηκε το τέλος του, πήγε και αποχαιρέτησε τους πατέρες και αδελφούς της ερήμου.

Δεν θα ξαναϊδωθούμε έλεγε στο γέροντα Γεράσιμο τον Υμνογράφο.

Ήταν παραμονή του οσίου Πέτρου του Αθωνίτου όταν επέστρεψε στην σπηλιά, όπου υπάρχει και ναός προς τιμή του αγίου.

Είχαν συγκεντρωθεί όλοι οι ερημίτες για το πανηγύρι.

Μετάλαβε των Αχράντων Μυστηρίων.

Ευχήθηκαν οι πατέρες και οι αδελφοί για την γιορτή του καλό παράδεισο γέρο - Πέτρο με το ασκητικό κέρασμα, είπε το «αμήν» και κοιμήθη με ειρήνη.

Λίγες μέρες πριν είχε μεταβεί στις Καρυές , χαιρέτισε τους πάντες, έδωσε το εργόχειρων του για να εξασφαλίσει χρήματα για τα έξοδα της κηδείας και για

σαρανταλείτουργο.

## **ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ**

Α/ Ο ΠΑΤΗΡ ΠΑΙΣΙΟΣ ΜΟΥ ΕΙΠΕ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΥΨΕΛΗ

Β/ ΑΘΩΝΙΚΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟ . ΆΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Γ/ Όσιος Παισιος Βελιτσκοφσκυ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΟΤΣΗΣ.

**Πηγή:** [titomihelakis.blogspot.gr](http://titomihelakis.blogspot.gr)